

Gorenjec

Št. 17. — Leto XX. — Kranj, 25. aprila 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73 „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankiranih pism ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“, letoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, posamezna številka 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Kmečke sinove v višje šole

Med najlepše pesmi Simona Gregorčiča spada pesem „Kmetški hiši“. Ni čuda, v kmetški hiši se je Gregorčič rodil, v njej preživljal svojo zorno mladost. Kot duhovnika ga je neštokrat peljala pot v kmetško hišo, v njej je v trpljenju preizkušene sinove in hčere našega rodu pripravljala za večnost. V tej pesmi mu iz srca vre hvaležnost, pa tudi spoštovanje do kmečke hiše. „Tebi, dom seljakov skromnih, — nesmrten venec rad bi zvil,“ ljubeče vzklika. V kmetški hiši prehaja modrost in skušnja dedov na vnuke. Kmetška hiša je varuhinja starega poštenja, dela, moštosti in nesebične plemenitosti, v njej se je zakoreninila vernost in pobožnost. Na kmečki dom se pesnik hvaležno obrača z besedami: „Le ti naš jezik si ohranil, da ni zatrl nam ga tujčin.“ Gregorčič je poznal svoje ljudstvo, znal je ceniti vse njegove vrline in zmožnosti. Zato pravi iz globine svojega prepričanja: „Kjer dom seljaških je trpinov, — rešitve zor se nam žari. Iz kmetške hiše pričakuje svoj narod velikih mož in nesebičnih javnih delavcev: „Kar čas nam daje in obeta, — pod streho kmetško nam zori.“

Kdor pozna zgodovino našega naroda, ve, kako prav je Gregorčič vse to zapisal. Iz kmetškega rodu je izšla večina naših največjih mož. Kmetški rod je s svojim telesnim zdravjem in duhovnim poštenjem, s svojo vernostjo in prirojenjo plemenitostjo, pa tudi z vso svojo delavnostjo tudi za naprej najbolj zmožen in poklan, da nam daje in vzgaja javne delavce in narodne voditelje.

*

Da kdo stopi iz ljudskih vrst in se uvrsti med javne delavce in klicarje, je pa dandanes bolj kot kdaj prej treba izobrazbe. Brez srednje izobrazbe si danes prav za prav velik revček. Časi so se zelo spremenili. Samouk se dandanes le težko uveljavi; in vedno se mu še pozna, da njegovo znanje ni dovolj temeljito, višjih šol mu je treba. Zato dajte, kmetje iz vse Gorenjske, svoje sinove v srednje šole! Gimnazija v Kranju je tudi vam namenjena. Vi, ki jo s svojimi davki pomagata vzdrževati je ne smete prepuščati le drugim stanovom, ampak se tudi sami koristite z njo!

Kako znajo drugi stanovi ceniti šolanost! Od daleč in z žrtvami pošiljajo svoje otroke v gimnazijo. Le pogledjte, kako se jih vsako jutro par sto od daleč pripelje v Kranj na gimnazijo! Pa je kmetških sinov na žalost prav malo med njimi. A vendar država tudi kmetškim fantom in dekletom rada daje dijaške mesečne karte, s katerimi se skoro zastopaj vozijo v Kranj. Na avtomobilnih boste najbrž dobili precejšen popust, ako se vaši sinovi redno vozijo v gimnazijo in spet domov. Morda gredo iz vašega kraja vozovi stalno v Kranj, da se tudi na ta način iz odročnih vasi dobi prometna zveza z mestom. Ako jih iz istega kraja daste več v šolo, bo vse to še tam lažje. Ta ali oni se lahko vozi na kolesu, pazljivo seveda. Iz najbližjih okoliških župnij pa lahko hodijo peš. Seveda je sve to združeno z žrtvami, a brez truda nikjer nič ni. Preprosta, a trpežna obleka in obutev, kos kruha v žep, materinska skrb včasih doda še kak priboljšek: In vaš dečko bo čil in zdrav končaval en gimnazijski razred za drugim. Ako se iz vasi eden odpravi v višje šole, pride kmalu za njim več drugih. To je dokaz, da ljudje sami prenašo razmišljanje in jih mora šole vzgled drugih usmerjati. Gospode duhovnike in druge izobražence, ki so kmetškemu ljudstvu naklonjeni, najlepše prosimo, da store kmečkim ljudem dobro s tem, da opozarjajo starše, naj dajo sina na gimnazijo. Dovolj je srednja nadarjenost. Realna gimnazija, kakršna je sedaj v Kranju, je lažja, kakor je bila poprej klasična. Vsi predmeti se uče v materinščini, dočim je bilo nekoč več-

noma vse nemško; pa so tudi takrat srednje nadarjeni fantje s kmetov s svojo vestnostjo, marljivostjo in vztrajnostjo z lahkoto izdelovali.

Pazite pa, kmetje, komu boste zaupali svoje sinove! Ako ga daste na stanovanje, pogledjte, pri kom in s kom stanuje! Pazite, s kom se družijo! Kakšnem krogu se je pridružil! Imejte stalen, dušni stik z njim! Kajti za mladino se trgajo dobri in slabi.

Kmetje, ali vam je vseeno, kaj bodo vaši otroci, kdo bo nekoč zasedel javne službe in kdo bo o vas odločal? Kdo drugi more imeti toliko umevanja in srca za vaše upravičene potrebe in težnje kakor javni uslužbenci, katere je rodila in vzgajala kmečka mati? Kdo bo v odlični meri zastopal kmetško stvar, če ne kmetški sinovi, ki se bodo izsolali? Boj za staro pravdo je bojevalo kmetško ljudstvo, njegovi sinovi bodo tudi v bodoče njegovi prvoborniki. Ne s sovražstvom, razrednim bojem in zapostavljanjem drugih stanov. Cloveška družba je sestavljena iz raznih stanov in vsi so ji potrebni in koristni; a kmetški stan mora biti vsaj relativno po svoji moči tudi na šolskem polju upoštevan, ako ne še prav poseben. Steber vsega plemstva je pluga, je zapisal hrvaški pesnik Arnold. Naša država je prvini vrsti agrarna država, zato je skrb za kmeta ena od prvih njenih skrbi. Višji in nižji javni uslužbenec bo tem skrbnejši in bolj ljubeče bdel nad srečo in napredkom kmetškega stanu, ako bo sam iz njega izšel in ako bo tudi pozneje mogel doživljati in bo razumel življenje, delo in težave na kmetih.

*

V šolah so se kmetški sinovi že prej posebno obnesli. Prva leta so morda malo neokretni. Ko pa se vžive v učenje, se hitro povzpno. Profesorji vedo, da je lažje delati z razredom, v katerem je dosti kmetških fantov. V takem razredu je vse nekam bolj resno, dovezno in uspešno. Sinovi drugih stanov dajejo kmetškim sošolcem uglajenost vedenja in morda večjo prožnost duha; kmetški tovariši jim pa to vračajo z njim lastno moštostjo, vestnostjo, zanesljivostjo, nesebičnostjo, idealnostjo in vernostjo, ki so jo prinesli od doma.

Kmetški študentje prinašajo vernost v svoj razred in na vso šolo. Koliko je to vredno! Kot izobraženci bodo nekoč z zgledom in besedo narodu pomagali ohranjati dragoceni zaklad svete vere, ki je temelj zasebnega in javnega poštenja.

Duhovski stan je za naš narod od nekdaj posebna sreča. Duhovniki so nam bili od davnine čuvarji obeh najvišjih svetinj: vere in narodnosti. Pa tudi v vseh drugih zadevah so za ljudstvo imeli in imajo še polno umevanje, sočutno srce in vsestransko delavnost!

In v duhovski stan so vedno najraje stopali kmetški sinovi, ki so bili že od mladega vzgojani v vernosti in pobožnosti, v samoodpovedi, nesebičnosti in v ljubezni do napornega dela. Nikdo pa ne more postati duhovnik, ako se mlad ne odpravi v višje šole. Hiša, ki narodu dá dobrega duhovnika, mu dá tudi velikega javnega dobrotnika.

Tudi v drugih poklicih bodo izsolani kmetški fantje narodu in državi lahko obilo koristili, ako bodo ostali zvesti skrbnim plemenitim navodilom svojih očetov in mater.

*

Koncem junija so po gimnazijah sprejemni izpiti za prvi razred. Odločite se, da bo med pripravljenimi tudi vaš dečko, ki je izpolnil ali ki bo izpolnil letos deseto leto in je vsaj srednje nadarjen. Sedaj te mesece naj se še posebno marljivo uči. Poizvedite, na kaj se pri sprejemni skušnji gleda in kaj zahtevajo. Ako je potrebno, mu oskrbite koga, ki ga bo še posebej priprav-

ljal, da bo sprejemni izpit tem uspešnejše napravil.

Nekaj dote mora oče tako in tako dati svojemu sinu. Najlepša dota pa je, ako mu omogoči šolanje in izobrazbo. Pomaga mu v svet, pomaga mu do lastne notranje izpopolnitve, pomaga mu pa tudi do dela za bližnjega, zlasti za upravičene težnje kmetškega stanu. Izgovor na denarno krizo in na težke čase velikokrat ne velja. Pogumno se je treba odločiti, pa že gre. Nekaj starši, nekaj dečko sam, največ pa Bog. Z Bogom se odločiti, Bogu se priporočiti in na Boga zaupati, pa bo vse dobro šlo. Če so kdaj tudi velike žrtve, bo pa uspeh trdnejši. Slovenci bi n. pr. nadškofa Jegliča nikoli ne imeli, če bi bil oče jadikoval, da hišica ni velika in da so dohodki zemljišča prav majhni in pre-

majhni. Mati so želeli, deček je želel, oče se je odločil — pa je bilo v srečo njim in nam vsem. Tako je bilo tudi z mnogimi drugimi.

Tako naj bo tudi z vašim fantičem, ki je zdrav in pošten, dela navajen in ste ga od detinstva vzgajali za Boga. Pogum, in na gimnazijo z njim!

Pa še drugim obrazložite in priporočite vsebino tega članka! Saj gre za bodočnost našega ljudstva!

Kmečke sinove v višje šole! Simon Gregorčič je pač povedal resnico, ko je zapisal kitico:

Kar mož nebasa so poslala,
da večnih nas otmó grobov, —
vse matki kmetiska je zibala,
iz kmetških so izšli domov.

K občinskim volitvam v Šenčurju

Občinske volitve so pred durmi. Vse jih pričakuje nestrno in so že nekaj tednov predmet splošnih komentarjev. Naše ljudstvo je za veliki pomen teh volitev zelo in iskreno navdušeno. Treba je poudariti da ljudstvo teh volitev ne gleda izključno s politično-strankarskega stališča, ampak jih v prvi vrsti presoja z gospodarskega vidika. Zdrav razum naših občanov, izučen v preminjenih izkušnjah najhujšega partizanstva in preganjanja minule JNS strahovlade, je najboljše jamstvo, da bo tudi za naprej prišla naša občina v prave in čiste roke.

Velika občina brez prave glave, ki nima širokega razgleda in občestvenega smisla in trdne roke, zapade despotizmu občinske birokracije, ki jo vodijo po navadi omejeni osebni lastni interesi, ne pa občinski blagor. Resni in usodni časi zahtevajo resnih in zdravih, discipliniranih in poštvalnih ljudi, ki bodo sposobni upravljati posle naše velike občine. Izginiti pa mora tip amoralnega in asocialnega brezbrizneža, izkoriščevalca in trinoga iz bivše JNS-arske komande. Na občino spadajo pošteni in trdni možje, ne pa koristolovci, veterinjaki in zaslepljenci. Žalibog smo imeli dovolj prilik, da smo opazili kako so na vse vrste pačili demokracijo. Doživeli smo najhujša nasilja, ki so jih vršili nad nami — „punktaši, separatisti, antinacionalisti“ — od strani tiranških generalov znane JNS klike. Dobro še vemo, kako so v strupenem političnem ozračju na najgrši in brutalen način teptali najsvetejša načela našega naroda, ki je usmerjen po slovenstvu za močno Jugoslavijo in za krščanstvo med nami. Nismo še pozabili, kako sta demagogija in barbarstvo tedaj cvetela kakor nikdar. Pri občinskih volitvah pod JNS-arsko fano ni bilo merodajno kandidatovo poštenje in sposobnost za javno delo. Nepisan zakon in vrhovna komanda je bila korist stranke ali interesnih skupin.

Nam vsem so še jasno v spominu šenčurški dogodki. Njihova posledica je bila, da si je naše ljudstvo iz srca zaželelo imeti na vodilnem položaju občinske uprave moža, ki bi brez osebnih in klikarskih egoističnih teženj odločno in ekspeditivno delal za obč. blagor. Za to uslugo v spoznanju ljudstva smo jim hvaležni, četudi niso vedeli, da jo nam bodo servirali.

Velika občina Šenčur je postala po združitvi z bivšo občino Voglje ter z vsemi Hrastje in Prebačevu, iz bivše občine Hrastje, lepa občina v Dravski banovini. Mož, ki odgovarja željam ljudstva in ki stoji danes na vodilnem mestu naše občinske uprave, smo dobili pred dvema letoma. Ne dvomimo, da bo on tudi v naprej s pozitivnim in pravičnim delom razvil intenzivnost in aktivnost pri popraviljanju in opravljanju občinskih zadev. Prepričani smo, da bo znal dvigniti moralno in materialno stanje naše občine. Glavni cilj novega občinskega odbora pa je, da se v najkrajšem času doseže ustvaritev onih ustanov in del, ki so

najbolj potrebna splošnim državnim in občinskim interesom.

Mi ne dvomimo, da bo sedanji g. predsednik uspel tudi pri sedanjih volitvah in vemo, da bo delovanje bodoče občinske uprave pod njegovim vodstvom blagotvorno za vse naše javno življenje. Prepričani pa smo tudi, da bo svojo nalogo uspešno tudi dovršil. Od nas vseh je odvisno, kdaj in kako se bo ta cilj dosegel.

Možje in fantje! Da bo zmaga čim sijajnejša in častnejša, 3. maja vsi na volišče! Nikar ne recite: Saj je vseeno, ali grem ali ne grem. S takim govorjenjem bi pokazali, da nismo vredni narodne avtonomije. Pustite zavestne ali nezavestne škodljivce slovenskega ljudstva — za poštenega kmeta, delavca, obrtnika in trgovca ni mesta med njimi! Naj ne bo izdajalca med nami! Ako mislite ste že spregledali. Zato ponovno apeliramo na vse občane, da se občinskih volitev v največjem številu udeležite.

*

JRZ je sestavila svojo kandidatno listo ter jo predložila sodišču v potrditev. Zvesta naložba demokracije je zbrala kandidate za svojo kandidatno listo na najbolj demokratičen način. Imela je od vasi do vasi sestanke, na katerih so volilci svobodno predlagali ter z večino določili nosilca liste in zastopnike vasi. Sestanki so vzbujali toliko zanimanja in odobravanja, da so jih celo nasprotniki posečali v obilnem številu ter složno s somišljeniki JRZ volili kandidate! JRZ ima namreč v občini tako ogromno premoč, da brez skrbi lahko tudi nasprotnikom daje pravo glasovanje za njene kandidate. Za nosilca liste je bil po vseh vaseh soglasno določen g. Umnik Anton. Njegova poštvalnost za blagor občine, vedna pripravljenost, pomagati vsakomur po svojih močeh, njegova številna vasa za celo množico podpor, ki gredo v deset in deset tisoče, njegova nepristranost in stroga zakonitost v uradnem poslovanju, njegovo modro vodstvo občinskega gospodarstva — vse te vrline, ki jih je g. Umnik pokazal zadnja leta kot župan, so dobile najlepše priznanje s tem, da so po vseh vaseh z velikim odobravanjem nasprotniki in somišljeniki postavili g. Umnika za svojega prihodnjega župana. Podžupana dobé spodnje vasi Voglje-Voklo-Prebačevu-Hrastje v osebi g. Goloreja iz Vokla. Člani uprave so enakomerno razdeljeni po vsej občini. Določili so jih kandidati na skupnem sestanku. Na kandidatni listi so zastopani kandidati iz kmetškega in delavskega ter obrtniškega stanu sorazmerno številu članstva. Saj JRZ druži vse stanove v skupnem delu za javni blagor. Kjer so grozile kake težkoče, so tako volilci kakor kandidati pokazali največje umevanje za dobrobit celote in za interese občine ali stranke. Sporazum je bil hitro dosežen. Tako stopa JRZ v volilni boj s složno in mogočno armado volilcev. Plebiscit je pravzaprav že izvršen! In to v prid JRZ. Dne 3. maja bo naša zmaga sigurna in impozantna.

„Kranjski proletarec“

(Resno smešna povest)

„Najuglednejši“ in najboljše informirani slovenski dnevnik v Ljubljani je to pot nasedel prav primitivni mistifikaciji. Dopisnik iz Kranja namreč trdi, da so gotovi krogi v Kranju podvzeli na pristojnih mestih vse korake da bi preprečili gradnjo Zdravstvenega doma. Povzročitelj te mistifikacije je klova, ki

misliti. Izvoljence med izvoljenimi obrca tudi nas kot „nepoznan“ list. Gre mu pa očitno naš list precej na živce, ker ga prodajo v Kranju samem vsaj pedesetkrat toliko kakor „Jutra“. Mi mu te zavisti kot bivšemu redakterju svojega lastnega lista ne moremo šteti v zlo. Potem pa prehaja na enostavno izmišljene krditve in bi kot pristen „proletarec“ rad sugeriral svojim „sotrpinom“ nekako nevoljo proti „samozvancem“, ki bi bili baje radi preprečili gradnjo Zdravstvenega doma, kar pa jim ni uspelo.

Resnica o tem je ta, da so resni in zaslužni možje, ki jih gospod „proletarec“ omenja, le v toliko deležni namišljene slave, da se je Zdravstveni dom postavil ob savsko grapo in da so iz občinskih sredstev obenem s člani občinske manjšine, ki te slave seveda niso deležni, dovolili Din 100.000 prispevka k gradnji doma.

Zadeva Zdravstvenega doma se je vlekla že najmanj 6 let. Še v času, ko je njiva na kranjskem polju prehajala med živimi iz ene posesti v drugo, ko je bila potem prodana in zopet kupljena ter bo sedaj po zaslugi teh zaslužnih mož še enkrat prodana na javni dražbi. Tako se je mrevarila ta uboga parcelica, predno se je našel izgovor, da nima vode, in da se za Zdravstveni dom zato ne more porabiti.

Kako so se te prodaje in prenosi izvršili, smo povedali že pred 14 dnevi v našem listu. Da so se vse te manipulacije mogle tako lepó po vrsti izvršiti, je bilo treba seveda velike požrtvovalnosti, umevanja in napora resnih in zaslužnih mož. Zdravstveni dom bo obdan s predaj od prašne velike državne ceste, zadaj pa od umazane vode savskega kanala, od vrha doli pa bo večkrat zavij v meglo. G. „proletarcu“ bi svetovali, naj po vzorcu ameriških listov razpiše anketo. Tako bo zvedel za mnenje širšega občinstva, ali je mesto, kjer se sedaj zida Zdravstveni dom, prikladno zanj ali ne, ali čí bi bil prikladnejši prostor zunaj na polju, kjer bi bil vedno na tepem soncu in dobrem zraku.

Iz privatnega pogovora nekega „samozvanca“ z zastopnikom OUZD, s katerim se že dolgo poznata, je gospod „proletarec“ izkonstruiral celo afero z vložnimi knjižicami. Res je, da bi te vložne knjižice predstavljale danes približno toliko vrednost, kakor jo predstavljajo knjižice ranjke Slavenske banke, če bi se namreč zavod vodilo po principih in metodah, ki so bile vsakemu upniku Slavenske banke po njenem konkurzu do podrobnosti poznane. Ker pa je imel ta zavod (hranilnica namreč) to srečo, da ni bil v prijetnih objemih metod ki so vrtele posle pri Slavenski banki, so nje-

gove knjižice bile in so še danes, ter bodo tudi v bodoče vredne toliko, kakor gotov denar. Zato ne more biti sploh govora o razlikah med plačilom v gotovini ali pa v knjižicah tega denarnega zavoda, ki se je pravočasno rešil prijaznih objemov Slavenske banke.

G. „proletarec“ bo imel priliko v kratkem s knjižicami tega zavoda plačati različna posestva, za katera je morda celo tudi sam nekoliko pripomogel, da so prišla do prodaje. Tudi pri dražbenih pogojih teh posestev je predpisano plačilo v gotovini, čemur pa je zajedno mišljeno tudi plačilo s knjižicami istega zavoda, ker pomenijo te, kakor rečeno toliko, kakor gotovina. Gospod „proletarec“, torej na plan z Vašimi knjižicami, da ne boste zaostali za onim, ki po Vašem mnenju rožlja v milijoni in ki je bil tako srečen, da mu je pri dražbi, one parcele ob kokriškem mostu, katere ste se udeležili tudi Vi sami, ostal ta 5000 m² velik vrt, ki ga je baje ponudil zastopniku OUZD za gotov denar. Le škoda, da niste še navedli kake desetkrat povišane cene, kar bi vašo trditve še bolj zabelilo in napravilo toliko verodostojnejšo.

V omenjenem pogovoru je zastopnik OUZD izjavil, da se tudi njemu parcela, na kateri se sedaj gradi zdravstveni dom, ne dopade in ne ustreza v nobenem oziru svojem namenu, da pa temu ni odpomoči, ker ni najti na severni strani mesta nobene pripravne parcele, ker tamkaj ni vode. Tako je bil namreč ta zastopnik poučen in uverjen, da se vsemu temu ne da odpomoči v kratkem času. Nato mu je „samozvanec“ več v šali kot za res stavljen omenjeni vrt na razpolago, ne da bi bil sploh omenil ceno ali način plačila, kar pa je g. zastopnik OUZD alimine odklonil, češ da bi centrala v Zagrebu ne hotela kupiti več kakor največ 2000 m², s čemur je bil pogovor končan. Niti v občinskem odboru, niti v javnosti, ne na kakem sestanku, se ni nikdar več govorilo in pisalo o Zdravstvenem domu, ali je potreben, ali ni potreben, ali je prostor na ka-

terem se gradi, primeren ali ne, ali je prispevek občine zadosten ali nezadosten, ali ima za slugo g. „proletarec“ ali pa njegovi resni in trezni moje.

Na koncu hoče biti celo duhovit in ponuja dobrohotne nasvete za rabo javnega stranišča. In kako je ta velikopotezni industrijalec sedaj „proletarec“ na enkrat socialno čuteč najbolje dokazuje s plačilnimi listki, ki so znani po vsem mestu, ter spada v javni govorici med največje plemenitaje pri zaračunavanju mezd-nih odbitkov.

S stvarnim in premišljenim delom pravi g. „proletarec“, da se rešujejo taka vprašanja, ne po s krampom po glavi, čemur mu moramo pritrđiti in kar se najbolje vidi pri reševanju vseh drugih vprašanj, ki jih rešuje občinska uprava brez tuje pomoči.

Gospod „proletarec“ hoče na vsak način dokazati, da je res proletarec in goni svoj kramp kar nevdržema. Potiska ga pa raje drugim v roko, mesto da bi ga gonil sam . . .

Za vsem se skriva le namen, opravičiti zgoraj omenjene neštete prenose za Zdravstveni dom kupljene parcele, ki je brez dvoma stokrat lepša, kakor pa nabrežje ob savskem kanalu. Pobude, ideje in iniciative ter zasluge so v Kranju izključno one klike, ki jo vodi g. „proletarec“. Saj imamo priliko ob vsaki debati pri občinskih sejah čuti, kdo je zamislil to in ono in „čudo golemo“. Se nikdar ni bilo čuti, da ima zaslugu za zamisel kdo drugi kot samo „proletarčev“ „proletarec“. Zato mu seveda tudi ne odrekamo Zdravstvenega doma. Zavlačevalni in sabotažni triki in kar je drugih takih klovnskih vragolij in rokus-pokusov, spadajo brezdvomno v žonglersko umetnost g. „proletarca“. V njegova plemenita in socialna čustva bomo verjeli najbolj takrat, kadar bomo dobili v roke plačilne listke, na katerih bodo označene poštenega dela vredne poštene mezde.

Naj zdravstvujeta Zdravstveni dom in njegov veliki pokrovitelj kranjski „proletarec“!

Jubilej zavednega obrtništva

Kakor je že „Gorenjec“ v zadnji številki najavil, se je vršila dne 19. t. m. redna letna skupščina Skupnega združenja obrtnikov v Kranju. Za to skupščino bi se bili morali zanimati vsi starejši obrtniki, ker je bila ta zadruga takorekoč zibelka obrtništva kranjskega sodnega okraja. V tem združenju, ki je bilo prvo te vrste v Kranju, so se postavljali prvi temelji obrtniške stanovske organizacije. Tu je bila iniciativa za vse in ta organizacija je dala prvi kader mož, ki so oblikovali in

dajali smernice obrtniškemu gibanju v kranjskem okraju.

Ugotoviti pa moramo, da se tega srebrnega jubileja ni nihče, razun predsednik v svojem uvodnem govoru, spomnil. Naj si bo to znak splošne razdrapanosti današnjih razmer, ki res niso idealne, ali pa je bilo temu vzrok nekaj čisto drugega. Pribiti moramo, da bi bilo prav, če bi se sorodna združenja, ki so izšla iz jubilaranta, spomnila vsaj s skromno besedo na slavljenca.

Toda zanimanje za samo skupščino je bilo pri članih nenavadno veliko. Seveda zato, ker so bile na dnevnem redu tudi volitve uprave in drugih odborov. Obrtniki so se zavedali kako važna je ta organizacija zanje, čeprav se mnogo njih sicer malo meni zanjo. Pokazali so z mnogobrojno udeležbo, da jim vendar ni vseeno, kdo bo prevzel vodstvo te najstarejše in najvažnejše stanovske organizacije.

Za to sta se pojavili in borili dve skupini. Prvo skupino, ki je že v naprej računala na sigurno zmago in zato tudi ni sklepala nikakih kompromisov so tvorili obrtniki — po zmagi so še bolj enotni in kompaktni —, ki so s svojim pozitivnim delom za procvit in napredek obrtnišava umeli pritegniti svoje podeželske tovariše k skupnemu sodelovanju za pošteno stanovsko stvar. Ze zaradi večletnega in uspešnega skupnega delovanja pri mnogih važnih javnih nastopih se je medsebojno spoštovanje skupščini tako poglobilo, da so se takoj znašli v močno falango z zavestjo, da jim je zmaga že zagotovljena. Agitacij in ekspresnih potovanj ni bilo treba.

Toda vkljub prizadevanju opozicije, njeni žilavi agitaciji ista ni mogla prodreti nad zavednim obrtnikom ter je ostala v manjšini tudi na zborovanju. Z ogromno večino je bila izvoljena lista prve skupine z g. Pollakom na čelu. Cudimo se le nekaterim resnim in poštenim obrtnikom, da niso videli kje so res pravi zastopniki obrtništva.

Obrtnik.

Zajamčeno enako trde osle, bruse, kašarje razpošilja najceneje kamnom ROJS KARL - ROGATEC

HALO! Prostovoljna gas. četa na Kokrici vabi na razstavo dobitkov dobrodelne loterije. - Otvoritev razstave bo v nedeljo, dne 26. aprila 1936 na Kokrici pri g. L a k n e r j u.

Kupujte srečke!

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno 14. VI. 1936 in se bo razglas istega objavil v časopisih.

Škerbec Matija.

Šenčurski dogodki

(Dalje)

V SENCUR . . . !

Leži, leži ravno polje,
polje gorenjsko prekrasno.
Sred polja pa Šenčur stoji,
tam ceste vse se križajo.

Šenčur . . . !

Ta rod bo izumrl, Šenčur in njegovi dogodki v nedeljo, dne 22. maja, pa ne bodo pozabljeni!

Sredi rodovitnega polja leži ponosni Šenčur, ena najlepših vasi naše Gorenjske. Kamor nese oko, lepa ravnina, ki je obkrožena s krasnim vencem planin! Po tej ravnini obdeluje že tisoč let svoje polje ponosen rod, ki ljubi svobodo in junaštvo. Tu biva morda najbolj trden slovenski kmet! In morda ni v Sloveniji nikjer naš kmet tako globoko v duši občutil sramote, nasilja in ponižanja! Ponosna gorenjska duša je bila v dno duše užaljena, ko so ji usiljevali voditelje, ki jih ni marala, ko so hoteli goniti svobodnjake kakor živino na volišče, ko so pri prejšnjih volitvah pretepali ponosne gorenjske fante . . . Drugod je bilo laži-nacionalistom lažje doseči kaj uspehov, ker je v Sloveniji povsod več ubožnih gospodarskih eksistenc, ki so se prodajale za kake drobtinice. Pristni gorenjski kmet pa se noče ukloniti ponižanju . . . In to je tudi vzrok, da odpor proti nasilju ni nikjer v Sloveniji tako zavihral, kakor med našimi krepkimi Gorenjci! Niso bili to samo pristaši bivše S. L. S.! Vse, kar je bilo še zdravega v duši, je hotelo dati duška svoji užaljenosti . . .

In tako so tisto zgodovinsko nedeljo romale množice mož in fantov iz vsega kranjskega okraja in tudi iz kamniškega v Šenčur, kjer je hotel slovenski kmet in delavec protestirati proti ponižanju in nasilju.

Šenčur je bil dotokrat trdnjava „demokratov“ oziroma tedanjega režima. Pa tisti dan se je zrušila trdnjava, ki so je zastoj nasakovala prej desetletja S. L. S. Voditelji „jugoslovanskih nacionalistov“ ali kako bi jih imenovali so upali v Šenčurju na sijajen uspeh. Njim se je zdel Šenčur najbolj pripraven kraj, da pokažejo vsaj videz, da imajo nekaj naroda za seboj. Pa so doživeli tako silno pogorišče, kakršnega niso najmanj pričakovali. Ker na Primskovem ni bilo shoda oziroma ker je bil shod razbit, so že takrat nekateri klicali: „Gremo v Šenčur.“ Ko smo odhajali iz Primskovega domov, se je pravkar pripeljal g. župnik Barle, tedanji poslanec, na shod v Preddvor. V Preddvoru je njegov shod doživel silen fiasko. Tudi preddvorski možje in fantje so se navdušili, da gredo popoldne na shod v Šenčur. Tako je vsa okolica Kranja do Trstenika, Preddvorja in Predoselj popoldne odhitela na shod v Šenčur. „Na Barletov shod v Šenčur gremo popoldan“, se je slišalo povsod. Med tem časom pa so se zbirale tudi v Cerkljah in okolici, v Komendi in v Vodichah gruč fantov in mož, peš, na kolesih in na vozovih. Vsa pota so bila polna ljudi, ki so hiteli na shod v Šenčur . . .

Družba 5 gospodov se nas je dogovorila, da se popoldan peljemo v Podbrezje. Po litanjah je prišel po nas s svojim avtom g. Lojze Zabet. Nihče izmed nas ni mislil, da bi ta dan šli v Šenčur.

Ob kakih pol petih popoldne se vračamo i. Podbrezji skozi Naklo. Predno se pripeljemo do križišča, kjer se odcepi banovinska cesta Naklo-Predoslje od državne ceste, se nekdo spomni: „Kako je pač potekel shod v Šenčurju?“ Takoj na to drugi: „Peljimo se tja pogledat, kako je bilo.“ Še predno sem se mogel premisliti, ali bi kazalo, da se peljemo tja ali ne, je že zdrvel avto p. klancu proti Šenčurju. „Pa naj bo,“ sem si mislil, že dolgo nisem bil pri Pibru, pa ga ob tej priliki malo obiščem.“ Ko se pa pripeljemo onkraj Britofa na cesto

ki vodi iz Šenčurja, srečamo par kolesarjev s slovenskimi zastavicami in zelenimi kravatami. Brž ustavi Lojze svoj avto in vprašamo fante, kako je bilo v Šenčurju. Ti pa odgovarjajo: „Poln Šenčur ljudi, žandarji ne puste na shod, žandarji so streljali, en mož je preboden . . .“ Ostrmeli smo. Na misel mi je prišlo, da bi se vrnili v Kranj, na drugi strani se mi je zdelo, da b bilo skoro bojazljivo, če bi se tik pred Šenčurjem vrnili, poleg tega sem si pa tudi mislil, da bi bila moja pričujočnost potrebna, da se prepreči še kaj hujšega. Tako nisem niti predlagal, da bi se vrnili in smo zdrveli z največjo naglico naprej.

Kar naenkrat smo se znašli sredi Šenčurja med velikansko množico. Cesta vsa natrpana, trg pred cerkvijo kakor mravljišče. Ker je dajal avto signale, se je vse obrnilo proti nam. Nekdo je zaklical: „Dr. Korošec se pelje“. In takrat zahrumi iz tisoč grl: „Živijo dr. Korošec.“ Ko se pa pripeljem med množico in so ljudje videli, da v avtu ne sedi dr. Korošec, so začeli nekateri zvikljati: „Živijo kranjski župnik.“ Vse je pozdravljalo naš avto, zdelo se je, da je prihod našega avtomobila kakor nekaj prijeten intermezzo pri demonstracijah. Hitro se sredi med množico napravi prostor za avtomobil, na pločnik skoči žandarmerijski narednik Javornik in dirigira naš avto na cesto, ki pelje proti Velesovem. Ko pripeljemo do gostilne „Golob“, zavozavi avto na dvorišče. Hitro poskačemo iz voza in začnemo izpraševati navzoče, kaj se je zgodilo.

Pravili so nam, da so prišle velike množice ljudi od vseh strani na shod, ki se je imel vršiti na dvorišču gostilne Gašperlin. Pri vходу na dvorišče pa so stali žandarji in branili dostop vsem, ki jim niso dovolili pristaši g. Barleta. Množica je začela od zadaj pritiskati proti vrodu na spredaj stoječe. Ko je začel na dvorišču govoriti poslanec Barle, so nekateri od zunaj pričeli metati na dvorišče kamenje in polena. Nastale so velikanske demonstracije proti Barletu. Ker je množica od zadaj vedno huje pritiskala in so žandarji odpravili

sprednje od vhoda, so pri tem zabodli v trebuh nekega moža. Ker je začelo leteti na dvorišče od vseh strani kamenje in polena, so orožniki oddali salvo. Na cerkvi in župnišču je več lukenj, kamor so zadele kroglice. Baje je tudi nekaj ranjenih. Po streljih se je sicer množica razbežala za bližnje hiše, a so tudi od tam še metali kamenje in se zopet zbrali na cesti pred Gašperlinovo gostilno in na trgu pred cerkvijo.

„Malo pogledano, pa se kmalu odpeljemo“, tako smo se dogovorili in odšli vsi proti cerkvi. Ko pridemo na kraj „bitke“, se je položaj med tem časom zelo izpremenil. Prej se je zdelo, da množica nekako oblega Gašperlinovo gostilno, kjer je bil shod, sedaj pa se je čelo mase obrnilo proti župnišču. Med tem časom je namreč žandarmerija napravila kordon od Gašperlinove hiše do župnišča in spravila na varno v župnišče g. ž. Barleta. Tako se je sedaj vsa masa ljudi obrnila proti župnišču in vse je izgledalo, kakor da ga oblegajo. Pred župniščem so se vršile velikanske demonstracije. „Dol Barle, dol režim, dol nasilje, živijo dr. Korošec . . .“ in podobni vzkliki so se neprestano ponavljali.

Ko grem proti župnišču zagledam od daleč tedanjega kaplana in sedanjega g. župnika Franca Vavpotiča, ki je stal, popolnoma pasivno v prostoru med cerkvijo in župniščem ter oddaleč opazoval to vrvenje in demonstracije. Takoj stopim k njemu in se pozdraviva. On takoj nato: „To ni bilo potrebno, škoda, da so se zbrale skupaj take množice in priredile take demonstracije, to bodo naši nasprotniki izrabili proti nam. Jaz nisem niti slutil, da se kaj pripravlja.“ To omenjam radi tega, ker so kasneje lažni šenčurski denunciantje njega obdolžili, da je vse to organiziral in od daleč vodil in se pri tem smehljaj, ko so množice demonstrirale . . . Jaz mu na to odgovorim: „Kaj hočeš, ljudska nevolja išče odduška. Hvala bogu, da ni prišlo do hujšega, da ni kdo resno ranjen ali celo ubit.“

(Dalje prihodnjič.)

Tedenske novice

KRANJ

KARITATIVNI TEČAJ. V nedeljo, dne 3. maja se vrši v Kranju karitativni tečaj za vse karitativne organizacije kranjske dekanije. V vsaki župniji se ustanovi Vincencijeva družba, ali Elizabetna konferenca ali pa karitativni odsek Katoliške akcije.

Ker mnogi ne vedo, kako naj bi se lotili dobrodelnega dela, se vrši karitativni tečaj za vse, ki se žele udeleževati na polju krščanske dobrodelnosti. Na tečaju bosta govorila gg. prior Učak in prof. dr. Alfonz Levičnik.

Ob tej priliki se pogovorimo, kako se vsa krščanska dobrodelnost v dekaniji organizira in udeležuje.

Tečaj se prične točno ob 9. uri dop. v obednici Delavskega doma v Kranju.

V Kranju j otvoril v Prešernovi ulici krojaški salon g. Cernile Franc.

Mesto venca pok. Mihaela Mohorju je daroval Vincencijevi konferenci Din 100.— g. Graizer Franc gostilničar na Klancu.

V času obiskanja, ta lepa pasijonska drama je šestkrat napolnila dvorano Ljudskega doma. Vsi, ki so igro obiskali so bili prijetno iznenadeni nad resnostjo igralcev, ki so z največjim spoštovanjem do stvari podajali svoje vloge. Iz vsega je dihal duh discipline in globokega umevanja, zato je tudi stvar rodila zaželjeni uspeh. Solzne oči gledalcev so bile najboljša priča, da je stvar navzoče vsakokrat zagrabila v dno duše. Bila je to res lepa verska manifestacija kranjske župnije, kateri so se pridružili tudi bližnji in daljnji okoličani. Lahko rečemo, da so igro gledali ljudje od Jesenic pa doli do Medvod in tja do Kamnika.

Veliko zaslug za ta uspeh imata predvsem avtor igre g. Gregorin, ki se je z največjo ljubeznijo žrtvoval in s svojo večjo roko pomagal zgraditi to lepo igranje, ter režiser g. dr. Simončič, ki je nosil najtežje breme dela na svojih ramah. Seveda so tudi vsi sodelujoči igralci dali na žrtvenik dela kar so mogli. Gledalci je bilo videti, kako so se posamezni z neverjetnim požrtvovanjem udeleževali skušenj, ki so večkrat trajale preko polnoči. Ta žrtve je bila velika zlasti pri onih, ki so morali drugi dan zgodaj na delo. Tako so nekateri imeli borne štiri urice spanja. In to je trajalo skoro redno večer za večerom skozi šest tednov. Če upoštevamo vse te navedene in še druge nezane žrtve, ki so jih sodelujoči doprinesli za uspeh dela, moramo pač izreči vsem naše polno priznanje. S tem so naši vrli društveniki jasno izpovedali svetu, da Kranj je in hoče biti katoliški. V tem plemenitem stremjenju bomo vsi odločno podprli naše resnične in prave kulturne delavce.

Zvedeli smo, da se naši vrli igralci že sedaj resno pripravljajo na uprizoritev te pasijonske drame na prostem, kar bo za Kranj in celo Gorenjsko velik dogodek. Takrat se bo zbrala v Kranju vsa širna Gorenjska. Mogočno bo donela takrat pesem Znamenju zveličanja. To bo praznik, mogočen, zbor pristašev Kristusovega. O pripravah za ta praznik bomo poročali. Za danes pa najskrenejše vabimo vse na ta praznik!

Autobusni izlet v Logarsko dolino.

Dne 26. aprila 1936 namerava prirediti Avtopromet Jezersko izlet v Logarsko dolino.

Odhod iz Kranja ob 6. uri zjutraj prihod v Kamnik ob 7. uri, prihod v Gornji grad ob 8.15. V Gornjem gradu bo 2 uri odmora, da si vsak potnik lahko ogleda mesto, ob 10.15 uri se bo nadaljevala pot skozi Ljubno-Solčavo-Logar. Od Logarja se bo šlo ob 16. uri in sicer skozi celo Savinjsko dolino, Mozirje-Vransko-Trajane-Domžale-Kranj. Cena za osebo 55 Din. Kdor se želi udeležiti tega izleta naj se pravočasno prijavi, ker cena je zelo nizka.

Drugi izlet bo pa 3. maja in sicer: Kranj-Celje-Rogaška Slatina-Doberna-Gornji grad-Kamnik-Kranj. Cena tej vožnji bo samo Din 99. Tudi za ta izlet se že lahko prijavi, pri podjetju ali pa pri g. Rangusu, zlatarju v Kranju. „Pod kostanj“ pri farni cerkvi, v novi trgovini: Din 20.— Ia svilene kotn-nogavice. Moške in otroške od Din 2.50 naprej, ženske od Din 5.— naprej

KJE? PRI HINKOTU!

Skupina poselske zveze v Kranju sporoča svojim članicam, da bo redni mesečni sestanek v nedeljo dne 26. aprila popoldne ob pol 4. uri v Delavskem domu v sobi Jugoslovanske strokovne zveze. — Pridite vse!

Ekspozitura O.U.Z.D. v Kranju sklicuje za nedeljo dne 26./4. 1936 ob 10. uri popoldne v Narodni dom v Kranju uradno konferenco, h kateri so vabljeni predstavniki delavskih-strokovnih organizacij in delavski obratni zaup-

niki. Namen te konference je, da se izve za želje članstva ter da se bodo dala potrebna pojasnila o sodobnem stanju socialnega zavarovanja. H konferenci so vabljeni tudi zastopniki uradov in občin.

Pomladek Jadranske straže na tekstilni šoli v Kranju je priredil zadnjo soboto v Narodnem domu akademijo s plesom. Dvorana v Narodnem domu je bila zelo primerno preurejena. Predstavljala je kar lepo morskno luko z velikim svetilnikom. Odposlanec Jadranske straže iz Ljubljane je izpod svetilnika navzočim najprej sporočil pozdrave predsednika J. S. iz Ljubljane g. Pirkmajerja, potem obširno razlagal o ogromnih in velikanskih zaslugah nekaterih oseb za kranjsko J. S. slednjic pa še govoril o ciljih J.S. Navzoči so bili nad lepo prireditvijo vznemirjeni.

Streleške vaje z oostrostrejskimi naboji s puškami težjega kalibra se pričnejo, v slučaju lepega vremena, v nedeljo popoldne t. j. 26. t. m. na družinskem strelišču v Straževem pri Kranju. Cena municiji je znatno znižana in sicer za članstvo po 50 par naboj, za nečlane nekoliko dražji. Kdor hoče kot član dobivati ugodnosti za ceneno municijo, mora imeti svojo legitimacijo vedno s seboj. Upamo, da bo redne vaje ob nedeljah in prazniških popoldnekih v Straževem obilo posećalo članstvo in po njih vpeljani gostje. Lep izprehod po idiličnem savskem obrežju do našega strelišča bo vsakemu lep užitek.

Pevski odsek Kluba Koroških Slovencev v Ljubljani priredi dne 25. in 26. aprila v dvorani Ljudskega doma v Kranju koncert koroških narodnih pesmi. Koncert bo v soboto ob pol 9 uri, v nedeljo po ob 4 uri popoldne.

Banovinska plesna taksa. Kraljevska banska uprava dravske banovine je izdala odredbo glede pobiranja plesne takse: vsled pomanjkanja prostora bomo isto v celoti objavili v prihodnji številki.

Streleška družina v Kranju se vsem darovalcem lepih daril, ki so jih poklonili družini ob priliki prireditve streliških tekem na dan 16. in 19. t. m. prav lepo zahvaljuje. Družini so bili tudi sedaj, kot prej, naklonjene sledeče tvrdke, ki so darovale v predmetu ali denarju: Tovarne Intex in Prah, trgovci: Adamič, Savnik, Hlešč, Kobal, Chrobath, Benjak; Kovina; Majdič P., Ilirija, Terčon, Rakove Rud., Lekarna Savnik, Drog. Sinkovec, tvrdke Schilling, Levičnik I., Jeršin I., Osterman N., Bučar, hotelir Lieber, gostil. Boh. Brule, vsi iz Kranja in trg. Savnik Vinko iz Radovljice, ter jih prosimo, da nam ostanejo še nadalje zvesti. Odbor.

STRAZIŠČE

Dekliška Marijina družba priredi v nedeljo dne 26. aprila ob 3. uri popoldne v dvorani Smartinskega doma igro v 4 dejanjih „Marija iz Magdale“. Vstopnine ni, prostovoljni prispevki se bodo porabili za majniški oltar, zato vse župljane vabimo, da se predstave udeležijo v obilnem številu.

Kje kupuješ?

Pri HINKOTU, v novi trgovini pri farni cerkvi!

Si zadovoljen?

Pa še kako: neverjeto ima poceni in res dobro blago!

PRIMSKOVO

Pri nas je streleška družina zopet oživela, ter pričela z vajami svojih članov v ostrem streljanju. Uspeh je do sedaj že precej zadovoljiv, ter je pričakovati, da bodo nekateri še v tej sezoni lahko tekmovali s starejšimi strelci. V preteklem letu si je streleška družina postavila streleško lopo tako, da se vaje lahko vršijo tudi v slabem vremenu. V nedeljo 26. aprila ob 10 uri pa bo imela družina svoj letni občni zbor, za kateri je že sedaj precejšno zanimanje. Vabljeni so vsi člani kakor tudi vsi prijatelji streleške gibanja.

SENCUR

Gnilobo stran! Ko bodo čitatelji „Gorenjca“ prebirali današnje številko lista, bo pri nas volilni boj za občino na višku. Vse stranke so živahno na delu za občinske volitve. Posebno se trudijo „naprednjaki“, da bi se priklopili do odločilnega vpliva v občini in občino prav po „pofarsko“ komandirali. Gotovo je sicer, da bodo vsi predobro nam znani samostojenci — teh je malo — glasovali za liberalno-komunistično brozgo. Čudimo se le, da bi naši liberalci paktirali s tako sovražnimi komunisti in šli z njimi skupaj roko ob roki! Naj bo kakorkoli; eno je gotovo, da zmes iz samostojencev in marksistov ne bo nič opravila. Na dan volitev bomo oddali svoj glas listi

JRZ! Da je ta lista res prava zastopnica ljudstva, vidimo, ker je kandidatna lista skrbno sestavljena. Da so na tej listi res sami možje pošteni, kaj pa jim lahko z mirnim srcem izročimo vodstvo občine v roke, nam jamči že ime nosilca liste — sedanjega župana Antona Umnika. Kaj pa druga delavsko-kmečka lista? Ne bomo se široko bavili z njo, ker že samo ime nosilca njihove liste pove, kakšna je. Čudno se nam zdi, zakaj se za župansko čast tako poganja mož, ki za blagor občine vendar ni kaj prida storil. Ko vidijo liberalno-komunistični pajdaši, da pri volilcih nimajo zaupanja, čemu se silijo na površje? Mar res mislijo, da nimamo dovolj zmožnega župana? Da nimamo svojih možganov O, imamo takih mož! In to vsi vedo in znajo! — Zato pa na dan volitev vsi kot en mož na volišče in volite JRZ S tem boste prepričali, da bi Vas mogli še kdaj komunistovsko — samostojni gospodje — ustrahovati, Vililci, ne spetajte si sami biča, ki bi ga potem liberalni priganjaci vihteli nad vašim hrbtom! Senčurska afera še ni pozabljena. In da je nismo pozabili, bomo pokazali pri volitvah.

V novi trgovini pri farni cerkvi boste res dobro in počeni postreženi. Ko pridete v Kranj stopite v to novo trgovino in se prepričajte!

Velik počten šhod bo v nedeljo, dne 26. aprila 1936, ob treh popoldne v Senčurju v Ljudskem domu. Na shodu bodo govorili: Minister g. dr. Krek, Banovinski tajnik JRZ g. Tomazin in predsednik Kmečke zveze g. Brodar. To bo prvi naš shod po šenčurskih dogodkih! Zato pridite od vseh strani! Veselo proslavimo zmago svobode in demokracije po hudem boju in trpljenju!

ŠKOFJA LOKA

ZBOROVANJE KMEČKE ZVEZE. V nedeljo 26. t. m. ob pol 10. uri popoldne se vrši v Društvenem domu zborovanje Kmečke Zveze, za občine Škofja Loka, Stara Loka in Zmunc. Vsi posestniki in prijatelji Kmeč. Zveze se uljudno vabijo.

KMEČKA ZVEZA.

C. g. Šimenc — kanonik. Na velikonočni podeljek je bil v stolnici v Ljubljani slovesno ustoličen kot kanonik. Gospod se je vsem tekom let kot spiritual v uršulinskem samostanu silno priljubil. Bil je dober in skrben tako za šolo kot za samostan, prav posebno pa so ga meščani vzljubili kot duhovnika. K tej izredni časti mu prav iskreno čestitamo, čeprav nam je hudo za njim in se mu za vse dobrote ki nam jih je delil zahvaljujemo, z „Bog Vam povrni“!

Obnašanje mestnih izletnikov je vse groje vredno. Ko prihajajo ti mestni izletniki v sobotah in nedeljah v naše kraje, uživati lepo in mikavnost naših dolin in gričev, se res čudno obnašajo. Gazijo po travnikih in poljih, teptajo travo in žita, lomijo drevje, se celo ob gozdnih potih puščajo po drevju spomine na svojo „zvesto“ ljubezen. Prihajajo tudi mlade deklice, neprimerno oblečene v mesto, ki zvečer s svojim huronskim vpitjem vzbujajo v nas le pomilovanje. Če jih na poti srečavaš, se skoraj bojiš teh mrkih, nevljudnih obrazov; niti odzdrava nisi največkrat od njih vreden, dočim te tudi najmanjši otroci v dolinah kakor tudi v hribih tako vljudno pozdravljajo. Tem mestnim izletnikom želimo le to, da bi vsaj malo lepega vedenja in vljudnosti pridobili med našim kmečkim ljudstvom. Takim pa, ki hodijo v naše kraje za vse kaj drugega kot uživati lepoto narave in niso dobili v svojih mestnih šolah dovolj izobrazbe in vljudnosti, priporočamo, naj prav dobro preštudirajo in se tudi ravnajo po „Knjigi o lepem vedenju“, da jih ne bodo nadkriljevali naši hribovski otroci.

Očividec.

Kmetje bodite složni! Ne prodajajte živine pod ceno!

Cene živini bodo v podeljek 27. aprila sledeče: Voli in boljše krave: I. vrsta 5.50 Din. II. vrsta 4.50 Din. III. vrsta 3.50 Din. Teleta I. vrsta 7 Din. II. vrsta 6 Din. III. vrsta 5 Din. Krave slabše vrste naj vam oceni komisija na trgu. Ob 12. uri se trg zaključuje. Kmečka zveza za Slovenijo.

SV. KATARINA NAD TRZILCEM

Zelo se je privileglo našim revečem, ko so za velikonočni dobili po podpori sreske organizacije R. K. v Kranju nekaj moke in še drugih podpor. Še bolj pa so bili veseli naši gospodarji ki je občina po posredovanju g. ministra dr. Kreka dobila vagon moke in otrobov po zelo nizki ceni. Priporočamo se merodajnim faktorjem, da bi se nam še na ta način pomagalo ko pri lesnih cenah ni nobenega zboljšanja.

Prva največja urarska in draguljarska trgovina s podražnico na Gorenjskem

Predno si kaj nakupite, ogledajte mojo veliko zalogo in prepričajte se boste, da dobite najceneje, najsolidnejše in po tovarniških cenah le pri trdkri

**I. LEVIČNIK - urar
KRANJ - JESENICE**
Kupujem staro zlato in srebro!

Ali si že naročil knjigo

„Junaska doba Slovencev“

Knjiga stane v prednaročbi, ki traja samo do 30. aprila Din 17.50. Pozneje se bo knjiga dobila le po znatno višji knjigotrški ceni.

Š a h

Revanche-match Kranjski šahovski klub S. K. Sent Peter se bo vršil v nedeljo 26. t. m. v Ljubljani v hotelu Metropol. Moštv bosta zopet nastopili s postavo 20 igralcev, kot v prvem matchu, ki je bil odigran v Kranju in v katerem so Ljubljanci zmagali s tesnim rezultatom. Match v Ljubljani se bo pričel ob 2h popoldne in se bo moštvo odpeljalo v Ljubljano z vlakom ob pol 12h. Pričakovati je, da so Kranjčani že toliko napredovali, da se bodo za poraz v prvem matchu revanžirali.

Krajevni odbor Jugoslovanske radikalne zajednice v Senčurju pri Kranju **VABI NA POLITIČEN SHOD** ki se vrši v nedeljo, dne 26. aprila 1936 ob 15. uri popoldne v Ljudskem domu v Senčurju.

Na shodu govore gg.:

1. Dr. Krek Miha, minister b. p.
2. Tomazin Matej, tajnik JRZ.
3. Brodar Ivan, predsednik Kmečke zveze in ban. svetnik.

To bo prvi naš shod po šenčurskih dogodkih.

Pridite od vseh strani!

Po hudem boju in trpljenju proslavimo skupno zmago svobode in demokracije.

Z narodom za narod!

Odbor.

TRZIC

Citali smo v „Slovincu“, da je naša občina prejela od Sutorja v Zagrebu 1.500.000 — Din posojila. O obveznostih, ki so s tem združene za davkoplačevalce bomo o priliki še pisali. Posojilo bodo uporabili za nakup Mally-Dembergerjeve hiše, ki naj bi bila bodoča občinska hiša — naš „magistrat“.

Kadar pridete v Kranj, stopite v novo modno trgovino pri farni cerkvi. Postreženi boste res po Vaši želji.

Proračun občinski odbor še ni sprejel kljub temu, da gremo že proti koncu aprila. Med vojno je bila navada, da so ure poletni dali eno uro naprej, naše občinske gospodarstvo je pa za mesec ali še več prestavljeno nazaj. Včasih je slovel naš tržiški vlak kot najpocasnější, zdaj bo pa naše javno gospodarstvo prevzelo to vlogo. Drugič enkrat bomo s številkami povedali zakaj! Proračun je pa na ogled davčnim obvezancem postavljen v občinski pisarni. Upajmo, da ga bomo v krajšem ali daljšem času v izvleku prijavi vsem, ki se zanj zanimajo. Radovedni smo, kako se gospodari brez proračuna, no, pa saj ponekod nekateri tudi s proračunom ne znajo, kot so pokazale revizije!

Beračev in brezposelnih nikjer menda ni toliko kot pri nas. Skoro ni kraja na Gorenjskem, odkoder ne bi bilo prosilcev. Od Kamnika preko Škofje Loke in Kranja do Jesenic pridejo. Vmes so tudi preužitkarji, večkrat celo šolski otroci. Brezposelnih je največ Slovencev s štajerske strani, večina pa je hrvaškega porekla. Pripovedujejo pa, da so „od Kočevja“ in tako varajo tržiško dobro srce, ki je še vedno dobro, čeprav tudi pri nas nič ne ostaja. Ni več tako, kot je bilo svoje dni. Naj bi še javna varnost večkrat potepuhom pogledala v obisti. Zdi se tudi, da so ti ste legitimacije, ki jih imajo zlasti Hrvatje, narejene le zato, da jih domače občine nimajo na skrbi. Jasno je, da ti ljudje ne morejo biti najboljši, čemu si potem, dajejo eden drugemu znamenja po zidovih, ki smo jih večkrat opazili. Prosimo merodajne kroge pomoči pred to nadlogo!

Lepe izložbe,
kar ni v izložbah,
je v trgovini!

B. RANGUS
sodni cenilec
K R A N J

Velika izbira ur, zlatnine, srebrnine, jedilnega orodja, očal, kakor vse ostale optike. Popravila se strokovno in pod jamstvom izvršujejo v naši prvi zlatarski delavnici na Gorenjskem. — Kupujem vsakovrstno zlato in srebro.

NAZNANILO!

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da se s 1. majem 1936 presemim v nove prostore na Glavnem trgu št. 14. (prej trgovina s čevlji „Jadran“). Vsem cenjenim obiskovalcem, ki so mi bili do sedaj naklonjeni, kakor tudi drugemu cenjenemu občinstvu se toplo priporočam še za nadaljno naklonjenost.

VAJT GABRIEL,
BRIVSKI MOJSTER
KLANJ, Glavni trg št. 14.

Vsa dela spadajoča v moje stroko izvršujem poceni in solidno!

MAVCICE

Ze v postu bi bil lahko obhajal zlato poroko znani Novak Jozo z Jame, pa jo je odložil za po veliki noči: na veliko soboto popoldne, ko so pritkovali k vstajenju, je šel pred svojo hišo čez cesto — malo bolj slabo je videl in slišal — pa je pridrvel avto proti Kranju, trčil vanj in ga vrgel na tla in ga vlekel s seboj kakih 20 korakov. Desno rebro je bilo zlomljeno in ključnica, na glavi pa je dobil močno poškodbo: upal je, da bo ozdravel, da bo premagal pljučnico, ki se pri 76 letih tako rada pritakne, pa je bila poškodba prehuda, leta previsoka. Čez teden je lepo previden ugasnil, 21. t. m. smo ga pokopali v Mavčičah.

S P O R T

V nedeljo dne 19. t. m. je tuk. strelska družina priredila na vrtu restavracije Narodnega doma, običajno letno tekmovanje s flobertovkami, ki je bilo nad vse pričakovanje dobro uspelo. Teža tekmovanja se se udeležile tudi deputacije vseh bližnjih p. aeznih strelskih družin, a nad vse častno je bila zastopana strelska družina z Domžal s svojimi najboljšimi 12 strelec, katerim se je tudi posrečilo, da so odnesli tudi glavni dobiček na zmogovalni tarči. Lepo vreme, je kljub vabljenim izletom v prijetno naravo mnogo pripomoglo, da se je tekmovanje vršilo v tako lepem redu in da se je istega udeležilo nad 100 raznih strelcev. Postrelilo se je nad 200 kapselnov. Ker prireditveni odbor ni računal na tako veliko udeležbo, je predčasno zmanjkalo nabojev, ter je moralo mnogo gostov oditi brez tekmovanja. Ker so taka tekmovanja med ljudstvom zelo popularna in vabljenja, naj bi strelska družina iste večkrat med letom obnovila, kar bo le njej v prid in v propagando lepega strelskega sporta.

Kot smo doznali so bili posamezni rezultati sledeči:

Na 5 krožni tarči (25 dosegljivih točk): 1) Pirc Franc iz Domžal 22 točk, 2) Košnik Stan-ko iz Kranja 21 točk, 3) Kajfež Josip iz Domžal 21 točk. Na 20 krožni tarči: 1) Mohor Ciril in 2) Ločniškar Hinko oba po 100 točk, 3) in 4) Mrak Matija in Derča Ivan iz Kranja, oba po 98 točk. Na 10 figurni tarči je podrl Ločniškar Hinko, 8 „vojakov“, za njim sledijo: Mohor in Košnik iz Kranja, Senica i. dr. iz Domžal. Vsi so dobili lepe nagrade, prvona-grajenci tudi diplome.

Pa tudi naše cenj. dame so pakazale, da so tudi v tej panogi enakovredne nasprotnice svojim moškim kolegom. Na 20 krožni tarči sta se posebno izkazale gdč. Grabnerjeva Pavla in Lukmanova Ivanka, ker sta obe dosegli po 98 točk. Sledile so : ga. Sink Francka s 94 točkami, nato gdč. Štirnova Anica vse iz Kranja in g. Kajfežova iz Domžal. Tudi dame so bile obdarovane z nagradami, gdč. Grabnerjeva pa se je vsled svoje prizane skromnosti zahvalila za l. nagrado na damski tarči.

Damsko streljanje. Dne 16. t. m. so priredile naše cenj. dame z voditeljico gdčeno Grabnerjevo na čelu, lepo uspelo zaključno streljanje, združeno s tekmovanjem za krasna darila, h katerim so povabile tudi svoje kolege. Tekmovanje je bilo, za sedanje čase primerno obiskano ter se je vršilo v najlepšem razpoloženju in končalo s sledečim rezultatom: l. nagrado na 20 krožni tarči je v ljuti borbi pridobila gdčena Lukmanova s 100 točkami, 2. g. Sinkova Francka 100 točk, 3. gdčena Volčičeva 98 točk, 4. gdčena Štirnova Anica 92 točk, 5. gdčena Mohor Stelka 90 točk. Gostje so dosegli na 5 krožni tarči (25 dosegljivih točk) 1. Ločniškar Hinko 25 točk, 2. Mohor Ciril 24 točk, 3. Košnik Stane 23 točk, zatem sledijo gg. Sink Franc, Mrak Matija, Ahačič Franc, Brule Franc in drugi. Gospodična Grabnerjeva tudi letos ni hotela tekmovati, v korist ostalih svojim tovarišicam, kar je vse časti vredna poteza. V znak neomejenega zaupanja in marljivosti kot odbornici strel. družine, ji je predsednik g. Mohor izročil krasno spominsko darilo (strel. emblem z zlato podlago in napisom) za katerega se je gdčena Grabnerjeva ginjeno zahvalila. Povdarjamo, da bi morala biti gdčena Grabnerjeva vzor vsem odbornikom strelskih družin, ker je za strelsko stvar neustrahljiva in vedno žanje res lepe uspehe. K odlikovanju ji vsi iskreno častitamo.

Restavracija „SLAVEC“ v Struževem

je v Velikonočnih praznikih otvorila popolnoma na novo prizidane lepe, velike, moderno urejene gostilniške prostore.

Domača soba ima prostora za 50 ljudi, lep alonček s posebnim vhodom pa za 100 ljudi. Lokali so zračni in imajo prijetno razsvetlavo. Lepa nova oprema. Velika terasa ter vrta ob Savi. Restavracija „Slavec“ je postala najbolj udoben lokal za vse posetnike, ki hočejo ob solidni postrežbi in zmernih cenah mirno preživeti nekaj lepih uric. Priljubljeno shajališče znancev in prijateljev.

RADIO. KONCERTI. PLES.

Na poset restavracije cenjeno občinstvo najvljudneje vabi z izrazi odličnega spoštovanja
ELA SLAVEC - restavraterka.

Naznanilo!

Cenjenemu občinstvu vljudno sporočam, da sem* otvoril v Kranju Prešernova ul. 15 (pri Puščavniku)

krojaško delavnico

Vsa dela izvršujem po najnovejši modi, po meri in zmernih cenah.

Cernilc Franc, krojač
KLANJ, Prešernova ul. 15

Vina

dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani - Frankopanska ulica 11.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglaših se plača 0 50 D. Naimaniši znesek je 6 Din

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane i.t.d. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Predno si kupite dežnik za pomlad oglejte si veliko izbiro vseh vrst modernih dežnikov lastnega izdelka

PRI DEZNIKARJU
Jenko Alojziju
K R A N J

Sprejemam popravila in preobleke vseh vrst po najnižjih cenah.

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

POZOR! Vsa kolarska dela izdeluje iz najboljšega, suhega jesenovega lesa strokovnjaško, trajno in poceni.

Dolenc Jože, kolar
STRAZIŠČE pri KLANJU,

Gasilska ul. 122 poleg Gasilskega doma. Kupim vsako množino samo prvovrstnega jesenovega lesa.

DRAŽBA STANOVANJSKE HIŠE!

Dne 25. aprila 1936 ob pol 11. uri dopoldne se vrši pri sreskem sodišču v Radovljici soba št. 35 prisilna dražba hiše z vrtom v Predtrgu pri Radovljici, za katero najmanjši ponudek znaša 21.717.— Din. Pojasnila daje pisarna dr. Igo Šilarja, odvetnika v Kranju.

Prodajam harmoniko, cena 650.— Din Grile, Klanc št. 18. p. Kranj.

Odda se trisobno sončno stanovanje. Poizve se v upravi.

Dr. Gloučnik išče dve zračni sobi v mestu že za prvi maj.

Učence se želi izučiti ključavničarske ali kovaške obrti. Roblek, Zigaja vas 19 — Križe.

Sobo s kuhinjo in vrtom oddam takoj starejšemu zakonskemu paru ali samostojni šivilji zelo pod ceno. Pogoj: pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi.

Vsi v našo trgovino!

Važno!

Celi Gorenjski naznanjamo:

Za binško:ne praznike smo že pričeli z veliko odprodajo vsega manufakturnega blaga, po res znatno znižanih cenah, tako, da bo laiko vsak za malo denarja dobro oblečen.

Posebno pa opozarjamo na veliko in lepo izbiro **moških najmodernejših kamgarnov** in štofov že

od Din 22.- naprej

Prej ko se odločite za nakup, si oglejte naše izložbe, ter se pričajate o najnižjih cenah. Vljudno se Vam priporoča tvrdka

LOGAR & KALAN
manufaktura

Srečko Vidmar
KLANJ

Petanjska Slatina je zdravilna in namizna voda

Glavna zaloga za Gorenjsko **Kranj, Mestni trg št. 18.**
(v Kocbekovi hiši).

Cement

bet. železo

strešna lepenka

štorje za strope

in sploh

ves gradbeni materijal

P. Majdič „Merkur“

veletrg. z železnino

Kranj

Kupujete najceneje pri

Naznanilo!

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preselil ključavničarsko delavnico v svojo hišo na Vidovdanske ceste št. 11. (poleg gimnazije), kjer imam že več let trgovino s kolesi, šivalnimi stroji, otroškimi vozički itd. — Zahvaljujem se vsem svojim cenjenim odjemalcem za naklonjenost in se tudi nadalje najtopleje priporočam. Zagotavljam, da se bom potrudil v vsem postreči cenj. odjemalcem v ceni in blagu. — Najtopleje se priporočam vsem za izdelavo štedilnikov, balkonskih in stopniških ograj. Izvršujem popravila vseh vrst kmetijskih strojev. — Nadalje izvršujem razno struženje kovin, avtogenično varjenje in vsa v to stroko spadajoča dela.

Bitenc Ivan

splošno ključavničarstvo, trg. koles i.t.d.

KLANJ, Vidovdanska c. 11.

(poleg gimnazije)

HRANILNICA in POSOJILNICA v KLANJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštne hranilnice in so vlagateljem tozadevne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodneje.